

ВИКОРИСТАННЯ
ЕКСТРАКОРПОРАЛЬНОГО
ЗАПЛІДНЕННЯ — ЕТИЧНІ
ПИТАННЯ.

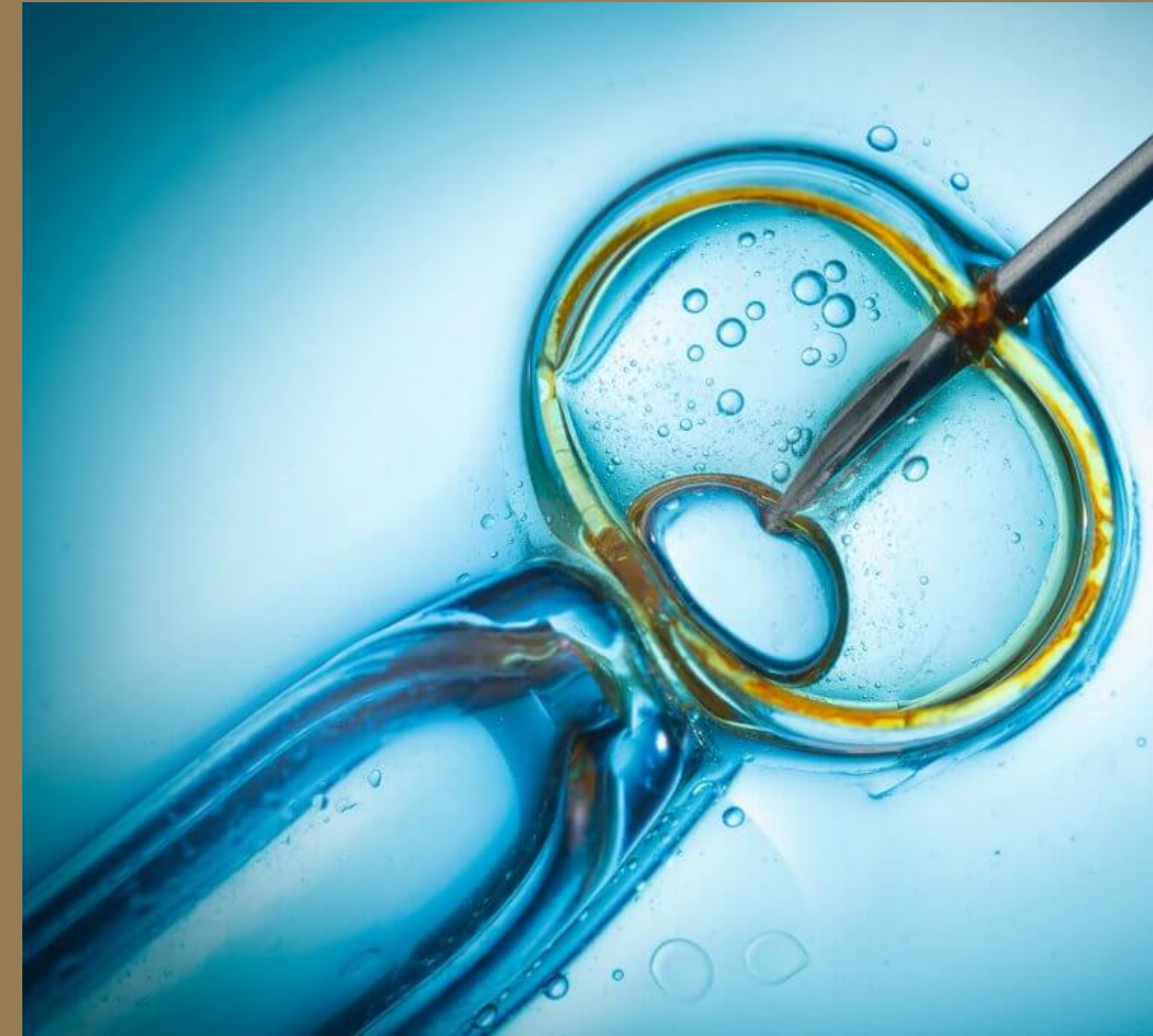
Екстракорпоральне запліднення (ЕКЗ)

Це медична технологія, яка дозволяє отримати репродуктивні клітини людини (яйцеклітини та сперматозоїди), провести запліднення поза організмом та отримати ембріони.

Етичні суперечки щодо ЕКО вже почалися, коли в середині 1930-х років були опубліковані результати перших експериментів ЕКО на тваринах (пізніше результати були оскаржені). У той час як деякі коментатори бачили це як багатообіцяючу розробку для допомоги безплідним парам, інші були критичні, кажучи, що вчені граються в Бога

За 40 років після першого успішного ЕКЗ людини накопичено величезний досвід і наукові знання. Деякі побоювання щодо негативних наслідків виправдалися. Цінності змінилися, частково тому, що доступно більше фактів, а також через загальні тенденції цінностей у багатьох групах населення. Сьогодні основний опір ЕКЗ як такому чиниться переважно в католицьких і православних християнських середовищах. Філософський аргумент про те, що народитися краще, ніж не народитися, також використовувався в дебатах щодо ЕКЗ

Жінки старше середнього віку, які народжують дитину після ЕКЗ, часто стикаються з громадською думкою про те, наскільки це «непристойно», «неприродно» і навіть «огидно». У публічних дебатах обговорюється вікове обмеження, як правило, у діапазоні 40–50 років.

Вікові обмеження

Допоміжне вікове обмеження

- Дитина має право на безпечне дитинство та підлітковий вік
- Жінка та плід піддаються підвищеному ризику з віком матері.
- Зі збільшенням віку матері ймовірність успішного ЕКЗ зменшується

Проти вікового обмеження

- Репродуктивна автономія: жінка повинна мати право вибирати, коли вона хоче мати дитину.
- З огляду на тенденції покращення фізичного здоров'я у старшому середньому віці передумови для того, щоб бути здоровою та активною матір'ю, покращилися.
- Жінки середнього віку часто є психологічно зрілими і мають стабільне соціально-економічне становище;

Самотні жінки та одностатеві пари

Основні етичні питання щодо ЕКЗ або інших форм допоміжної репродукції для самотніх жінок і одностатевих пар стосуються благополуччя дитини. Обговорювалися етичні аргументи за і проти ЕКЗ у неодружених і гомосексуальних людей, пов'язані з справедливістю, недискримінацією, репродуктивною автономією та благополуччям дітей.

У більшості країн, де сурогатне материнство дозволено (або не заборонено законом), ЕКЗ зі спермою майбутнього батька-гомосексуаліста може використовуватися для зачаття сурогатної матері.

Сурогатне материнство

Сурогатне материнство може бути частковим, коли вагітність починається шляхом інсемінації, або повним, що включає яйцеклітини від іншої жінки, ніж сурогатна мати. У повному сурогатному материнстві яйцеклітини та сперма можуть надходити від передбачуваних батьків або від зовнішніх донорів. Таким чином, повне сурогатне материнство передбачає ЕКЗ без генетичного зв'язку із сурогатною матір'ю, але з генетичним зв'язком(ами) з двома, одним або жодним із запланованих батьків.

Заключні зауваження

Цей огляд присвячений конкретній жінці та її партнеру. Слід додати, що в деяких країнах ЕКЗ використовується як частина національної політики щодо підвищення народжуваності. Південна Корея та Ізраїль були прикладами таких країн. Якщо політика пронаталітету передбачає стимулювання ЕКЗ у поєднанні із заборонаю абортів, як у Південній Кореї, під загрозою опинилися репродуктивне здоров'я та права жінок.

Цей огляд також мав на меті показати, що прийняття рішень щодо ЕКЗ не може базуватися лише на клінічних та економічних міркуваннях; їх неможливо відокремити від етичних принципів, а також від соціальних, політичних і філософських міркувань.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ